

Dosarul nr. 2ra-1648/16

Instanța de fond: Judecătoria Căușeni – M. Terteza

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului:
judecători:

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Dorin Asandei, în interesele lui Iurie Ochișor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Victoriei Ochișor împotriva lui Iurie Ochișor cu privire la partajul averii, acțiunea lui Valentin Ochișor împotriva Victoriei Ochișor, Iurie Ochișor privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016,

CONSTATĂ :

La 11 decembrie 2014 Victoria Ochișor s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere împotriva lui Iurie Ochișor privind partajul averii comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat, că în perioada anilor 1991 – 2014 s-a aflat în relații de căsătorie cu Iurie Ochișor. Pe parcursul conviețuirii împreună au fost dobândite două mijloace de transport automobilul de model „Mazda 6” cu n/î CS AP 733 și automobilul Ford Focus cu n/î CS AN 136.

Fiindcă Victoria Ochișor nu deține permis de conducere, are la întreținere un copil minor bolnav, iar automobilele în natură nu sunt partajabile, a solicitat instanței de judecată acordarea unei sulte bănești în mărime de 3/5 din contravaloarea acestora în sumă de 115 573,80 lei.

La 30 martie 2015 Valentin Ochișor s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere împotriva Victoriei Ochișor și Iurie Ochișor privind încasarea datoriei în mărime de 5 000 euro.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că este fratele lui Iurie Ochișor. La 25 decembrie 2012 a acordat cu împrumut familiei Victoriei și Iurie Ochișor suma de 5 000 euro pe un termen nelimitat. Actualmente starea financiară a acestuia s-a înrăutățit, motiv pentru care a solicitat restituirea banilor. Pârâții au evitat soluționarea litigiului pe cale amiabilă, motiv pentru care a solicitat încasarea datoriei în mod forțat.

Prin încheierea Judecătoria Căușeni din 29 aprilie 2015 cererile de chemare în judecată au fost conexe pentru a fi examinate într-un singur proces.

Examinând litigiul, Judecătoria Căușeni prin hotărârea din 12 noiembrie 2015 a admis acțiunea Victoriei Ochișor. S-a atribuit bunurilor mobile, automobilelor de model „Mazda 6” cu n/î CS AP 733 și „Ford Focus” cu n/î CS AN 136 regimul de bunuri proprietate comună în devălmășie. S-au partajat bunurile mobile automobilele de model „Mazda 6” cu n/î CS AP 733 și „Ford Focus” cu n/î CS AN 136 cu încasarea din contul lui Iurie Ochișor în beneficiul Victoriei Ochișor sulta în mărime de 3/5 din valoarea automobilelor partajate, ceea ce constituie suma de 115 573,80 lei. S-a încasat de la Iurie Ochișor în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 5 778,69 lei.

Prin încheierea Judecătoria Căușeni din 12 noiembrie 2015 cererea de chemare în judecată a lui Valentin Ochișor a fost scoasă de pe rol.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 04 decembrie 2015 avocatul Victor Tatarciuc în interesele lui Valentin Ochișor a contestat-o, solicitând casarea hotărârii și încheierii din 12 noiembrie 2015 cu remiterea cauzei la rejudecare.

La 23 decembrie 2015 Iurie Ochișor a contestat cu apel, hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă integral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 s-a restituit apelul depus de către Valentin Ochișor și avocatul Victor Tatarciuc în interesele lui Valentin Ochișor.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 31 martie 2016 a respins apelul declarat de către Iurie Ochișor și a menținut fără modificări hotărârea Judecătoria Căușeni din 12 noiembrie 2015.

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că părțile litigante s-au aflat în relații de căsătorie din 1991-2014. În perioada căsătoriei au dobândit două mijloace de transport. Potrivit raportului de expertiză din 09 septembrie 2015 prețul mijlocului de transport „Mazda 6” cu n/î CS AP 733 este de 144 6746 lei și „Ford Focus” cu n/î CS AN 136 este de 47 947 lei. Având în vedere salariul modest al reclamantei și că ea îngrijește și întreține copilul minor comun cu grad de dezabilitate mediu, prin prisma art. 26, alin.2 Codul familiei instanța de apel a conchis corectă soluția, că în beneficiul reclamantei să fie încasată o sultă bănească în valoare de 3/5 din costul mijloacelor de transport, ceea ce constituie suma de 115 573, 80 lei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 25 mai 2016 avocatul Dorin Asandei în interesele lui Iurie Ochișor a contesta-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoria Căușeni din data de 12 noiembrie 2015 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea cererii de recurs recurentul Iurie Ochișor a indicat, că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile legale, au încălcat normele de drept material, au apreciat arbitrar probele prezentate la dosar.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 martie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 03 mai 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

Recursul depus la 25 mai 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de avocatul Dorin Asandei în interesele lui Iurie Ochișor este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Dorin Asandei în interesele lui Iurie Ochișor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat avocatul Dorin Asandei în interesele lui Iurie Ochișor inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Dorin Asandei în interesele lui Iurie Ochișor împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Victoriei Ochișor împotriva lui Iurie Ochișor cu privire la partajul averii.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Maria Ghervas